

bygningen af den faste forbindelse, at denne snarest kan påbegyndes. Vi ville selvsagt gerne medvirke til en finansieringsordning, sådan at færdslen over broen eller gennem tunnelen kunne blive gratis, men ud fra en realistisk bedømmelse mener vi, at bro- eller tunnelafgifter bliver en nødvendighed. Vil man derfor søge frem til den hurtigste løsning af opgaven gennem privat finansiering, mener vi også, at de motorkørende og andre, der skal færdes på broen, må påtage sig den byrde at betale en afgift.“

Ved forslagetets første behandling gjorde *ministeren for offentlige arbejder* rede for sit syn på det foreliggende forslag, som det efter hans opfattelse „ikke ville være rimeligt på nuværende tidspunkt at vedtage“. Han sluttede med at ridse sin stilling til sagen således op: „Jeg står naturligvis åben over for spørgsmål om privat finansiering. Vi er i ministeriets arbejdsudvalg til rådighed med alle foreliggende oplysninger til brug for interesserede finansgrupper, men jeg mener ikke, at en lov med så ubestemt et indhold, som den alene ville kunne få nu, ville give yderligere muligheder for at fremme udførelsen af dette store anlæg.“

Horn (S) erklærede sig enig heri, og *Enggaard* (V) mente heller ikke, at man på det foreliggende grundlag kunne træffe en endelig afgørelse af de rejste spørgsmål. „Hvis det fremsatte forslag imidlertid kan bidrage til, at interessen omkring disse problemer kan forøges såvel her i folketinget som i offentligheden, skal forslagsstillerne ikke have utak for deres initiativ; men venstre ønsker at understrege, at vi ikke mener, det er forsvarligt på nuværende tidspunkt at låse sig fast til de punkter, som forslaget indeholder.“

Som ordfører for det radikale venstre gav *A. C. Normann* udtryk for, at hans parti ikke kunne stemme for forslaget i den udformning, man havde givet det. Hans parti var imidlertid tilhænger af, at Store-Bæltsforbindelsen søgtes etableret ved hjælp af private midler. „Jeg vil sluttelig i den forbindelse pege på, at vi gerne, inden fremgangsmåden vedrørende finansieringen endeligt fastlægges, vil have foretaget en vurdering af den tanke, der for nogle år siden fremsattes fra radikal side, nemlig at denne store sag sattes på folkeaktier, hvad der måske ville medføre forskellige fordele; bl. a. ville der jo heri ligge en betydelig national opsparing, som indpasset i den økonomiske udvikling måske kunne vise sig meget værdifuld. Jeg kunne godt tænke mig, at den højtærede finansminister ville have sympati for en sådan tanke.“

Aksel Larsen (SF) gik stærkt imod forslaget, som der efter hans opfattelse ikke var nogen saglig begrundelse for.

I modsætning til ham havde *Rimstad* (Uafh) betydelig sympati for privat finansiering af Store-Bæltsforbindelsen, men han fandt endnu ikke tiden inde til at udarbejde et lovforslag om sagen.

Niels Westerby (LC) gik imod forslaget ud fra den betragtning, at sagen endnu ikke var tilstrækkelig afklaret til, at man kunne